

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἐτήσια δρ. 1.—Ἐξωτερικῶ φρ. χρ. 1 καὶ λεπ. 50
Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δεῖον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ (Θουρασίου Κόσμου), ἀπο-
στέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικά νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἷοσι ποτε κράτους
=Γραφεῖον ὀπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὁδὸς Βασιλικῆς ἀριθ. 1.—Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΒΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΠΟΥΛΟΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καθυ-
στεροῦντες ἔτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κ. συν-
δρομηταί, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν
ἡμῖν αὐτήν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Γεῶγραμμα. — Φωτοβόλα φυτὰ. — Ἡ ἑορτὴ τῆς ἐμ-
φανίσεως τοῦ ἡλίου. — Πότε ἦλθον εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ
Γεώμηλα. — Παγκόσμια. — Ἰθνημοσύνη ἰχθύος. — Τε-
χνιτὴ κατασκευὴ βορείου πόλου. — Ἡ Νηρτὴς Μοργάνα.
— Πόσαι εἶνε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. — Μικρὰ Περιεργα.
— Συλλογισμοὶ καὶ Αποφθέγματα. — Ἀλληλογραφία.

ΤΟ ΓΕΩΓΡΑΜΜΑ

Πρὸ τιμῶν ἐτῶν ἐξετέθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ.
Λαγκλάρ (Langlard) ἐν τῶν περιεργωτέρων καὶ λαμπρο-
τέρων προϊόντων τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοήσεως πρὸς πα-
ράστασιν τῆς ἐπιφανείας τῆς ὑδρογείου σφαιρας. Ἡ ο-
τοῦτο τὸ καλούμενον γεῶγραμμα. ὁ δὲ μηχανισμὸς αὐτοῦ
ἦν ἀπλοῦς ἅμα καὶ πνευματώδης. Ἀνερχόμενος διὰ τοῦ
ἐτέρου τῶν πόλων κολοσσιαίας διαφανοῦς σφαιρας ἑκα-
τὸν τριάκοντα ποδῶν περιφερείας καὶ τοποθετούμενος
κατὰ τὸν ἄξονα αὐτῆς, ὁ θεατὴς ἀπεθαύμαζεν ἐπὶ τοῦ
κοιλώματος αὐτῆς τὴν συνεχῆ παράστασιν τῆς ἐπιφα-
νείας τοῦ ὑδρογείου ἡμῶν πλανήτου. Ἡ οὗτος κατε-
σκευασμένος μετὰ τοσαύτης τέχνης καὶ συμμετρίας, ὥ-
στε ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἢ περιέργεια τοῦ θεωμένου ἐξηγεῖτο
εἰς τὸ ἔπακρον, λαμβάνοντος εὐκρινέστατα, ζωηρό-
τατα καὶ ἐν ἀκαρεῖ τελείαν ἰδέαν τοῦ σχήματος καὶ

τῆς σχετικῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀποστάσε-
ως τῶν διαφορῶν τῆς γῆς μερῶν, ἐτέρπετο ἀφ' ἐτέρου
καὶ καθιδύετο ἢ ὄρατις αὐτοῦ ἐν τῆς μεγαλοπρεπειας
τῆς σφαιρας καὶ τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ζωγραφικῆς καὶ
τῆς διαφανείας. Αἱ σκιαγραφίαι τῶν διαφορῶν ἡπει-
ρων, τῶν νήσων καὶ τῶν ἄκτῶν, αἱ σκιαὶ τῶν ὀρέων, ἡ
παράστασις τῆς αἰωνίου χιῶνος, τὰ διάφορα διαγράμ-
ματα τῶν ἄλλων μερῶν, τὸ πῦρ τῶν ἡφαιστείων, ἡ ἀν-
τίθεσις μεταξὺ τῶν ὑδατωδῶν μερῶν, ἅτινα ἦσαν φα-
εινά, καὶ τοῦ ζοφεροῦ χρώματος τῆς στερεᾶς γῆς, ταῦ-
τα πάντα συνδυαζόμενα ἀπέτελουν γενικὴν εἰκόνα λίαν
ἐνδιαφέρουσαν. Ὁ καθόλου καταρτισμὸς τῆς συσκευῆς
δύναται νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῶν ἐπομένων ὀλίγων λέξεων.
Παραδεξάμενος τὴν κατὰ συνθήκην διάρρησιν τῶν γε-
ωγράφων, ὁ κ. Λαγκλάρ ἀντικατέστησε τοὺς τριάκον-
τα ἐξ μεσημβρινῶν τῶν συνήθων γεωγραφικῶν σφαιρῶν
δι' ἰσαριθμῶν κυρτῶν κατὰ κάθετον σιδηρῶν γραμμῶν.
τὸν δὲ ἰσημερινὸν καὶ τὰς παραλλήλους αὐτῶ γραμμῶν
διὰ δεκαεπτὰ κύκλων, σιδηρῶν ἐπίσης. Ταῦτα δὲ πάν-
τα συνίστων ὁμοῦ τὸν σκελετὸν τῆς σφαιρας, ἐπὶ τοῦ
ἑσωτερικοῦ μέρους τῆς ὁποίας προτηρόσθη ὁ γεωγρα-
φικὸς χάρτης, τοῦ ὅλου φωτιζομένου δι' ἡέμου καὶ ἡ-
δέως φωτὸς εἰσδύνητος διὰ τῶν κυανῶν διαφανῶν θα-
λασσῶν.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ σφαῖρα ἐστηρίζετο δὲν ἀπε-
καλύφθη εἰς τὸ κοινόν. Ἡ ἀνάβασις δὲ αὐτῆς ἐξετε-
λεῖτο διὰ κομψῆς ἐλικοειδοῦς κλίμακος διερχομένης
διὰ τοῦ ἀνταρктиκοῦ πόλου. Τρεῖς κυκλοτερεῖς στοιαὶ
ἐκτεινόμεναι ἐκτὸς τῆς κλίμακος—ἡ μία ἀντικρὺ τοῦ
ἰσημερινοῦ καὶ αἱ ἄλλαι δύο εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐ-
πιφάνειαν μετὰ τῶν τροπικῶν—παρεῖχον ἄρκετὴν εὐ-
μάριαν εἰς πολυάριθμον ὄμιλον, πρὸς τούτοις δὲ καὶ
ἐγκαίριαν δι' ἐγγυτέραν ἔρευαν καὶ σπουδὴν τῶν γεω-
γραφικῶν λεπτομερειῶν.

Παρόμοιον τι ἔργον ἐξετέθη καὶ ἐν Λονδίῳ τῷ

1851 κατά την Πλατεϊαν τῆς Λέστερ (Leicester Square) ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γεωγράφου Wyld.

***

Λοχίας ἐρμηνεύων τὸν κανονισμόν πρὸς δύο νεοσυλλέκτους; Λοχίας. Ἰωάννη! Τώρα σοὶ ἐξήγησα τὸν κανονισμόν τὸν κατάλαβες; Ἰωάννης. — Ὁχι τόσο καλὰ κὺρ λοχία. Λοχίας πρὸς τὸν Γεώργιον. Σὺ Γεώργιο τὸν κατάλαβες; Γεώργιος. — Ὁχι κὺρ λοχία δὲν κατάλαβα τίποτε. Λοχίας. — Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθειαν βρὲ παιδιά, καὶ ἐγὼ δὲν τὸν κατάλαβα καλά.

ΦΩΤΟΒΟΛΑ ΦΥΤΑ

Ἐν τινι αὐτοῦ διατριβῆ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Γεωργικῆς καὶ Βοτανικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἰνδίας ὁ κ. Μάδδεν παρέχει ἡμῖν περιέργους εἰδήσεις περὶ τινῶν φυτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, ἅτινα ἐκβάλλουσιν ἐν τῷ σκότει φωσφορίζουσιν λάμψιν καὶ τῶν ὁποίων καὶ αἱ ρίζαι ἐπίσης κέκτανται τὴν ἐκτακτὸν ταύτην ιδιότητα. Διηγεῖται δὲ ὅτι ἐν τούτων ἀνεκαλύφθη τυχαίως ὑπὸ τινος ἰθαγενοῦς, ὅστις ἀναγκασθεὶς νὰ καταφύγῃ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς εἰς τι σπήλαιον ἐξεπλάγη μεγάλως ἰδὼν τὴν περὶξ χλόην ἐκβάλλουσαν φωσφορίζον φῶς. Μετὰ τινος ἐρεύνας, ἃς ἐποίησατο περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὁ κ. Μάδδεν ἐπληροφόρηθη ὅτι πολλὰ τοιαῦτα φωτοβόλα φυτὰ φύονται εἰς τινὰς πόλεις τῆς Ἰνδίας, ἰδίως ἐν Ἀλμόρη καὶ Σίμλα, ἧς οἱ αὐτόχθονες ἔμεινάν ποτε κεληνότες ἀκούσαντες ὅτι παρακείμενά τινα ὄρη ἐφωτίζοντο ὑπὸ τῆς χλόης. Ἐτερον φυτὸν, γνωστὸν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας ὑπὸ τὸ ὄνομα *dictamnus fraxitella*, ἔχει τὴν αὐτὴν ιδιότητα καὶ, ἐπειδὴ φύεται τοῦτο ἐν ἀφρονίᾳ εἰς τινὰ μέρη τῶν Ἰνδιάνων, ἢ φήμη — λέγει ὁ κ. Μάδδεν — θάμνου κιομένου, ἀλλὰ μὴ φθειρομένου, διεδόθη μεγάλως ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ἐπιρροεῖς εἰς τὸ θεοποιεῖν πᾶσαν ἰδιάζουσαν ἐκδήλωσιν τοῦ πυρός.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἐνσλοου ἐξηγεῖ τὴν εὐφλεκτὸν ἀτμόσφαιραν τὴν περιβάλλουσαν τὸ φυτὸν ἐκεῖνο κατὰ τὰς ἡρέμους νύκτας ὡς ἐκ τῆς ἐξατμίσεως πτητικοῦ τινος ἐλαίου, προστιθεσὶ δὲ ὅτι «ἂν τις πλητιάσῃ εἰς αὐτὸ λαμπάδα, τὸ φυτὸν ἐκεῖνο θέλει περικυκλωθῆ ὑπὸ προδικῆς τινος φλογός, ἣτις ὅμως οὐδόλως βλάπτει αὐτό». Ὁ κ. Hugel γνωρίζει ἡμῖν ὅτι ὁ ποταμὸς Ὡκ (ἐν Κασμίρῃ) πλημμυρῶν ἐκ τῶν βροχῶν παρασύρει ἐκ τοῦ Θιβέτ τεμάχια ξύλων, ἅτινα, ἐνόσω εἶνε ὑγρὰ, φωτοβολοῦσιν ἐν τῷ σκότει. Κατὰ τινὰ συνεδρίασιν τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας παρουσιάσθησαν ρίζαι δένδρου τινος ἐκ τῶν πυκνῶν δασῶν τῆς Οὐραγοῦμης, εὐρέθη δὲ ὅτι εἶχον τὴν περιεργὸν ιδιότητα ν' ἀνακτῶνται τὴν φωσφορίζουσαν αὐτῶν λάμψιν καὶ φωτοβολῶσιν ἐν τῷ σκότει ζωηρῶς, ὡς πυγαλαμπίς, ὅταν ξηρὰ τεμάχια αὐτοῦ ὑγραίνοντο, περιτυλισσόμενα διὰ βεβρεγμένου ὑδάτος ἐπὶ μίαν ἢ δύο ὥρας).

Κατὰ τὸν δόκτορα Λίνδην, αἱ ρίζαι αὗται οὐδόλως ἀποβάλλουσι διὰ τῆς χρήσεως τὴν ιδιότητά των ταύτην, ἀλλὰ καθίστανται μὲν ἀλαμπεῖς ἐνόσω εἶνε ξηραὶ, ἀνακτῶσι δὲ τὴν λάμψιν ὑγραίνόμεναι.

Καὶ ἐν Βρασιλίᾳ, κατὰ τὸν κ. Γάρνερ, φύονται φωτοβόλα φυτὰ. «Ζοφεράν τινα ἐσπέραν», λέγει οὗτος ἐν τῇ Περιγησίᾳ του, «διερχόμενος τὰς ὁδοὺς βρασιλιανῆς τινος πόλεως (Villa de Natividade) παρετήρησα πολλὰ παιδία περικυκλῶντα φαινόν τι ἀντικείμενον, πλησιάσας δὲ εἶδον ὅτι ἦτο τοῦτο ὠραῖος φωσφορίζων μύκης, δύο περίπου δακτύλων τὸ μέγεθος. Ἐξετάσας ἔμαθον ὅτι τοιοῦτοι μύκητες φύονται ἐν ἀφρονίᾳ εἰς τὰ πέριξ ἐπὶ τῶν πεπτωκῶτων φύλλων πυγμαίου φοίνικος. Ὁλόκληρον τὸ φυτὸν ἐκπέμπει κατὰ τὴν νύκτα λαμπρὸν φωσφορίζον φῶς ὑποπρασίνου χρώματος, ὀλίγοι δὲ ἐκ τῶν μυκήτων τούτων δύναται νὰ παράσχωσιν φῶς ἱκανὸν πρὸς ἀνάγνωσιν.

***

Σκηνὴ ἐν Δικαστηρίῳ. Πρόεδρος πρὸς μάρτυρα. Εἰπέ μάρτυ, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐξήμεσε λοιδορίας κατὰ τοῦ Α. καὶ λέξεις προσβαλλούσας τὴν τιμὴν αὐτοῦ; Μάρτυς. — Ἀληθὲς κύριε πρόεδρε. Πρόεδρος. — Καὶ ποῦ ἐστηρίζετε λέγων τοιαῦτα ἐπιλήψιμα πράγματα; Μάρτυς. — εἰς ἓνα πλάτανον.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Εἰς τὰς Ἄνω Ἀλπεις ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι χωρία καὶ διαμερίσματα σχεδὸν ὀλόκληρα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς θέσεως των δὲν βλέπουσι τὸν ἥλιον ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας. Ἡ ἐμφάνις ἐπομένως τοῦ εὐεργετικοῦ ἀστέρος θεωρεῖται δικαίως παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῶν μερῶν ἐκείνων ὡς εορτή. Ἐν Andrioux ὑποδέχονται τὸν ἥλιον διὰ περιέργου τελετῆς.

Τὸν ἀστὲρ, ὃν τὰ ὄρη ἀποκρύπτουσιν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας, ἦτοι ἀπὸ δευτέρης Νοεμβρίου μέχρι τῆς δεκάτης Φεβρουαρίου, χαιρετίζουσιν ὡς ἐξῆς. Περὶ τὸν ὄρη τῆς δεκάτης Φεβρουαρίου τέσσαρες ποιμένες προηγέλλουσιν τὴν εορτὴν διὰ τοῦ ἡχοῦ ποιμενικῶν ὀργάνων. Ἐκαστος τῶν κατοίκων προετοιμάζει σφουγγάρον, ὃ δὲ προσβύτερος, ὅστις λαμβάνει τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν τίτλον τοῦ σεβασμιωτάτου, συναθροίσει πάντας τοὺς κατοίκους ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ χωρίου, ὅπου ἐν λευκοῖς πινυκίοις φέροντες τὸ σφουγγάρον αὐτῶν ἐν χερσίν σχηματίζουσιν ἄλυσιν καὶ ἐκτελοῦσιν ἐγχωρίν τινα χορόν. Μετὰ τὸν χορόν ἡ συνοδεία πορεύεται εἰς λιθίνην γέφυραν, προηγουμένων ἁοιδῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων. Ἐκεῖ ἕκαστος ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τοιχώματος τῆς γεφύρας τὸ σφουγγάρον του, καὶ πορεύεται εἰς παρακείμενόν τινα λειμῶνα, ὅπου ἐξοκλουθοῦσι τὸν χορόν, ἄχρις οὗ αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ ἡλίου φωτίσωσι τὸν λειμῶνα. Τότε ὁ χορὸς διακόπτεται, ἕκαστος δὲ λαμβάνει τὸ σφουγγάρον του καὶ τὸ παρουσιάζει εἰς τὸν ἥλιον. Ὁ σεβασ-

μιώτατος ἀσκεπὴς κρατεῖ τὸ σφουγγάρον ὑψηλὰ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Ὅταν δὲ ὁ ἥλιος φωτίσῃ ὀλόκληρον τὸ χωρίον, ἕκαστος ἐπιστρέφει, οἴκαδε καὶ τρώγει τὸ σφουγγάρον μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἂφ' οὗ συνοδεύσωσιν ἐν σώματι τὸν σεβασμιώτατον εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ σφουγγάρον ἀναθερμαίνουσι διὰ τινῶν ποτηρίων οἴνου. Ἡ εορτὴ αὕτη, ἣτις ὄζει ἀρχαιότητος διαρκεῖ ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν.

***

Ἐν Παρθεναγωγείῳ. Ἡ διευθύντρια. «Λέγε, Ἐλένη, πόσα εἶδη ποιήσεως διακρίνομεν; Ἐλένη «Τρία τὴν δραματικὴν, τὴν λυρικὴν καὶ τὴν . . . Διευθύντρια. Καὶ τὴν, ἔ, ἔ, ἐπι . . . Ἐλένη» καὶ τὴν ἐπιδημικὴν. Δὲν ἐπέτυχον βεβαίως;

ΠΟΤΕ ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΤΑ ΓΕΩΜΗΛΑ.

Τὰ γεώμηλα πρὸ τριακοσίων ἐτῶν ἦσαν γνωστὰ ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Δράκων τις καλούμενος, φίλος τοῦ διασώμου ποντοπόρου Φράουντ, ἔστειλε πρὸς αὐτὸν τινὰ ἵνα τὰ σπεῖρῃ ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν «ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ τούτου εἶνε τόσο λαμπρὸς καὶ τόσον θρεπτικός, ὥστε ἡ καλλιέργεια τούτου ἔσται χρησιμωτάτη διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὁ Φράουντ ὅμως παρ' ὀλίγον νὰ τὰ ἐκρίζωσῃ καὶ νὰ τὰ ἀπορρίψῃ ἐκ τοῦ κήπου του, διότι ἐνόμισεν ὅτι ὁ Δράκων γράφων καρπὸν ἤνοιε τοὺς ἀπὸ τοῦ φυτοῦ κρεμαμένους ὄγκους. Κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὅτε οἱ ὄγκοι τῆς σπορᾶς κατέστησαν κίτρινοι ἐκάλεσεν ὁ Φράουντ εἰς συμπόσιον πολλοὺς φίλους, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ἔφερε παροψίδα κεκαλυμμένην, καροσιπῶν, ὅτι παρουσιάζει πρὸς τοὺς δαιτημόνας καὶ καρπὸν τινα ἀποσταλέντα παρὰ τοῦ φίλου τοῦ Δράκοντος, ὁ ὁποῖος ἔσται χρησιμώτατος οὐ μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Οἱ συνδαιτημόνες γευθέντες τὰ μετὰ βουτύρου καὶ σακχάρους παρεσκευασμένα γεώμηλα, ἠσθάνθησαν τσαούτην ἀηδίαν, ὥστε εἶπον ὅτι εἰς μάτην ἐδανθήθησαν τὸ βούτυρον καὶ ἡ σάκχαρις, καὶ ὅτι τὸ φυτὸν τοῦτο πιθανὸν νὰ ἦνε καλὸν διὰ τὰ στόματα τῶν Ἀμερικανῶν οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὰ τῶν Ἀγγλῶν. Τότε ὁ Φράουντ διέταξε νὰ ἐκρίζωθῶσιν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ κήπῳ φυτευθέντα γεώμηλα καὶ ριφθῶσιν ἔξωθεν αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρῶταν τινὰ διερχόμενος πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κηπουροῦ του, παρετήρησεν ἐπὶ τῆς πυρᾶς του μέλανας στρογγύλους ὄγκους, ἔθραυσεν ἓνα τούτων καὶ παρετήρησεν ὅτι ἡ ὀσμὴ του ἦτο τόσο εὐάρεστος ὅσον, ἢ τοῦ ψητοῦ γεωμήλου. Τότε ἠρώτησεν τὸν κηπουρόν, ὁποῖος εἶδους ὄγκοι ἦσαν αὐτοὶ, καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν ὅτι εὐρέθησαν κρεμάμενοι κάτωθεν τῆς ρίζης τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς σταλέντος φυτοῦ. Νῦν ἤρξατο οὗτος νοῶν τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος. Ἐκάλεσεν αὐτὸς τοὺς φίλους του εἰς εὐωχίαν καὶ ἀφοῦ ἐκομίσθησαν τὰ γεώμηλα ἤρξατο ποιούμενος τὸν ἐξῆς λόγον «Ἐὰν ὁ ἀνθρωπος κρίνῃ ἐξ ἐκείνου τὸ ὅποιον βλέπει ἐν τῇ ἐπιφανεί-

ᾳ καὶ δὲν εἰσδῇ βαθύτερον, πλανᾶται πολλάκις οἰκτρὰν πλάνην.»

***

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ νυμφικῷ θαλάμῳ Ἡ σύζυγος προτείνει εἰς τὸν σύζυγον νὰ μετρηθῶσι καὶ ἴδωσι τίς τῶν δύο εἶνε ὑψηλότερος. Τούτου δὲ γενομένου, ἡ σύζυγος λέγει πρὸς τὸν σύζυγον μετὰ πολλῆς ἀπορίας.

«Πόσον ὑψηλότερος ἐμοῦ εἶσαι, οὐδὲ σύγκρισις ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνάστημα. — Ναι ἅπαντὰ μετὰ τινος δυσθυμίας ὁ σύζυγος, τοῦτο εἶνε ἀληθές, καὶ ὅμως ἐγὼ εὐρίσκομαι πάντοτε κάτωθὲν σου, ἀγαπητῆ μου.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ

Τὸ δικαστήριον τῶν νεκρῶν Μονάρχης τις τῆς παλαιᾶς Αἰγύπτου εἶχεν ἀποθάνει. Παρὰ τὴν λίμνην Μαίριδα καθεζόμενοι οἱ τέσσαρες δικασταὶ τῶν νεκρῶν, συνδισκέποντο ἂν ἔπρεπε νὰ πονεμηθῇ εἰς τὸν μεταστάντα ἢ τὴν τῆς ταφῆς. Προσελθόντες δι' ἀφοροὶ ἀνεπίληπτοι ἄνδρες κατέθηκαν μαρτυρίας περὶ τοῦ θανόντος: ὅτι δὲ ἔλεγον περιστρέφετο εἰς τὴν μὴν αὐτοῦ. Ἐδόξασε τὴν πατρίδα διὰ τῶν ὄπλων, εἶπεν ὁ πρῶτος. Τὴν δόξαν ταύτην ἀπέτισεν ὁ λαὸς διὰ τοῦ αἵματός του, ἀπεκρίναντο οἱ δικασταί. Ὑπεστήριξε τέχνας καὶ ἐπιστήμας, εἶπεν ὁ δεύτερος. Ἀλλὰ περὶ ὀλίγου ἐποιεῖτο τὸ ἄροτρον, ἀνταπήντησαν οἱ δικασταί. Ἐκτῆσατο τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίου καὶ θεουσεβοῦς, εἶπεν ὁ τρίτος. Ἐκαλεῖτο καὶ δίκαιος παρὰ τοῦ λαοῦ του καὶ τῶν ὁμῶρων ἐθνῶν; ἠρώτησεν ὁ γεραίτερος τῶν δικαστῶν. Τοῦτο εἶνε τὸ μόνον ἐπώνυμον, τὸ ὁποῖον προσήκει εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κἀθηνται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. Οἱ μάρτυρες εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ἔμειναν ἐμβρόντητοι. Νῦν ἀναστάντες οἱ δικασταὶ ἀπὸ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν εἶπον. «Ὁ ἐν τῷ φωτὶ κατοικῶν ἐδίκασε τὴν ψυχὴν τοῦ θανόντος, ἡμεῖς δικάζομεν τὸ σῶμα. Πρέπει ἐπὶ ἐν ἔτος νὰ μείνῃ ἄταφος, διότι μία καὶ μόνη ἀρετὴ ἡγεμόν ὑπάρχει, τουτέστι ἡ δικαιοσύνη, οὐδεμία δὲ ἄλλη ἀρετὴ εἶνε καθαρὰ ἀνευ αὐτῆς. (ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου τοῦ Σλέγγελ.)

***

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἀσπίς Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἐπίστευον ὅτι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς παλαιτάτους χρόνους δύο φοβερὰ ζῶα, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Ἀσπίς, ἐκπέμποντα δλητηριώδη ὀσμὴν ἀπὸ τοῦ στόματός των, καὶ θανατοῦντα ἀνθρώπους καὶ ζῶα. Καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς περιεφέρετο εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ἢ δὲ ἀσπίς εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔθνη τῆς Ἀσίας ἀναφέρουσι πολλὰ περὶ αὐτῶν αὐτὸς δὲ ὁ Δαεῖδ ποιεῖται λόγον περὶ Βασιλέως ἐν τοῖς ψαλμοῖς. Πρὸ τινῶν ἐτῶν πλοῖον ἀγγλικὸν διήρχετο τὸν ἀτλαντικὸν ὠκεανόν, πλέον πρὸς τὴν εὐρώπην. Οἱ ἐν τῷ μνησθέντι πλοίῳ ναῦται παρετήρησαν μακρόθεν πελώριον ζῶον, τὸ ἐπίσιν

Χηται πρὸς αὐτὸν ἅμα ὡς ἤκουε τὸν ἦχον τῆς συρί-
τρας τοῦ καὶ νὰ λαμβάνῃ τροφὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν του.
Πρὸς πάντα δὲ ἄλλον πλὴν αὐτοῦ διειστήρει τὸν συνήθη
εἰς τὰ ἄλογα ζῶα ἀτίθασσον καὶ φιλύποπτον χαρα-
κτῆρα.

* * *

Χαρτοπαίκτης ἱατρός. Ὁ ἱατρός Ν. εἶνε
διάσημος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, ἔχει μεγίστην πελα-
τείαν, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὸ ἐλάττωμα τῆς χαρτοπαίξιας.
Ἐσπέραν τινα ἐξέρχεται ἔκ τινος οἰκίας κατὰ τὰς δώ-
δεκα τεταραγμένος καὶ κατηφής, διότι ἔχασε πολλὰ
χρήματα εἰς τὸν λασκενέ.

Καθ' ἣν ὥραν μετέβαινε εἰς τὸν οἶκον του, καλεῖται
νὰ ἐπισκεφθῆ ἄσθενῆ. Εἰσέρχεται ἀφηρημένος, λαμβά-
νει τὴν χεῖρα τοῦ ἀρρώστου, καὶ μετρεῖ τὸν σφυγμὸν
λέγων, ἔν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ,
ἐννέα, δέκα, φάντης, ντάμα, ρήγας. Ταραχθέντος τοῦ
ἀρρώστου καὶ ἐκφράσαντος ἀγανάκτησιν, ὁ ἱατρός συ-
νέρχεται εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τὰς προηγουμένης ἐντυπώσεως.

ΤΕΧΝΙΤΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΣΕΛΑΟΣ.

Ὁ σὶρ Τζὼν Ρόος, ὁ γνωστὸς περιηγητὴς τοῦ Βο-
ρείου Πόλου, ἀνέπτυξε πρὸ τῆς Βρετανικῆς ἐταιρίας ἐν
Βελφάστῃ (τῆς Ἰρλανδίας) ἐνδιαφέροντά τινα πειρά-
ματα, ἄτινα ἐποιήσατο πρὸς ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας του,
τῆς ἀφορώσης εἰς τὰ φαινόμενα τοῦ Βορείου Σέλαος.
Πιστεύει οὗτος ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα « παραγόνται
ὑπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἡλίου — ὅταν οὗτος εὗρίσκε-
ται ὑπὸ τὸν πόλον — ἐπὶ τῶν πέριξ μεγάλων ὄγκων
χρωματιστοῦ πάγου, τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἀντανακλω-
μένων ἀπὸ τῶν σημείων τῆς παρεμπτώσεως ἐπὶ νεφῶν
εὗρισκομένων ἄνωθεν τοῦ πόλου, ἄτινα πρότερον ἦσαν
ἀόρατα ». Νομίζει δὲ ὅτι ταῦτα δύνανται νὰ παρα-
σταθῶσι τεχνητῶς.

« Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου λέγει ὁ Σὶρ Τζὼν Ρόος ἔ-
θεσα πρὸς παράστασιν τοῦ ἡλίου, ἰσχυροῦ φωτός λυχνί-
αν φέρουσαν φακόν, εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐστίας ἀπόστασιν
τοῦ ὁποῦ ἔτοποθέτησα σφαίραν παριστώσαν τὴν γῆν,
ἕφ' ἧς προσήρμοσα τεμάχια θετραυμένης ὑάλου δια-
φόρων χρωμάτων, ἕξ ἐκείνων ἄτινα εἶχον ἰδεῖν ἐν τῷ
κόλπῳ τῆς Βαφφίνης, παριστῶντα δὲ τὰ ἐκ πάγου ὄ-
ρη τοῦ μέρους ἐκείνου, ἐνῶ τὸ μεταξύ τῆς Γρουλανδίας
καὶ τῆς Σπιτσεμβέργης διάστημα ἀφέθη κενὸν πρὸς
παράστασιν τῆς θαλάσσης. Ὅπως παραστήσω τὰ ὑ-
πὲρ τὸν πόλον νέφη, ἄτινα ἐμελλον νὰ δεχθῶσι τὴν
ἀντανάκλασιν τῶν ἀκτίνων, προσήρμοσα ἐπὶ τινος
σπόγγου πεπυρακτωμένον σίδηρον καὶ, δίδων εἰς τὴν
σφαίραν κανονικὴν ἡμερησίαν κίνησιν, παρήγαγον τὰ
γνωστά φαινόμενα τοῦ Βορείου Σέλαος, ἀπαρράλλακτως
ὅπως ταῦτα παρατηροῦνται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐξαφανιζό-
μενα δὲ ἐφ' ὅσον ἡ γῆ ἐστρέφετο.

« Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς θεωρίας μου, ἐξακολουθεῖ ὁ
Ρόος, ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον μου
ταξίδιον εἰς τὰς πολικὰς χώρας, οὐδέποτε εἶδον με-
ταξὺ τῶν πολυπληθῶν ἐκ πάγου ὀρέων ἓν ἐξ αὐτῶν

κεχρωματισμένον, πάντα δὲ ἦσαν λευκοῦ χρώματος ἀ-
ποκλίνοντος πρὸς τὸ ὑποκίτρινον· κατὰ τὸν ἐπακολου-
θήσαντα δὲ χειμῶνα τὸ σέλας εἶχεν ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ
χρῶμα. Ὅτε δὲ ἐκάλυψα τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς σφαίρας·
μου διὰ τεθλασμένης ὑάλου τοῦ χρώματος ἐκείνου (λευ-
κοῦ ὑποκίτρινου) τὰ ἐν τῷ πειράματί μου παραχθέντα
φαινόμενα ἦσαν καὶ αὐτὰ τοῦ αὐτοῦ ἀκριβῶς χρώμα-
τος. »

* * *

Ἐν τῇ ὁδῷ Προσέρχεται πρὸς κύριον πρῶν ὑ-
πηρέτης καὶ τὸν ἔρωτᾷ. Ἔμαθον, κύριε, ὅτι ἔχετε ἀ-
νάγκην ὑπηρετοῦ; μάλιστα, ἔχω ἀνάγκην. Εἶσαι ἱκα-
νός, ἰσχυρός; μάλιστα πολὺ ἰσχυρός. Πῶς δύνασαι νὰ
μοὶ τὸ ἀποδείξῃς; Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ ὑπηρετοῦν πρότε-
ρον, με ἓνα γρόνθον ἔσπασα δύο πλευραῖς τοῦ κυρίου
μου.

Η ΝΗΡΗΣ ΜΟΡΓΑΝΑ

Παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας ἀπαντᾷ πολλάκις
τοῦ ἔτους ἀξιοθαύμαστον φυσικὸν φαινόμενον, γνωστὸν
ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἡ νηρῆς Μοργάνα ». Ὅποταν, κατὰ
φαιδρὰν ἡμέραν αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες ἀποτελέσωσι μετὰ
τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης γωνίαν 45 μοιρῶν, καὶ
ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος καταστῆ ἐντελῶς ἡρεμος, πα-
ρατηρεῖ ὁ θεατῆς, ἰστάμενος ἐπὶ τινος ὑψώματος τῆς
πόλεως Ρηγίου, ἔχων ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον πρὸς
τὴν θάλασσαν καὶ τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἥλιον, παρατηρεῖ
λέγομεν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὠραία ἀνα-
κτορα μετ' ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ὑψηλοῦς πύργους,
ἐκκλησίας, ἰδιοκτησίας, στρατοὺς συνισταμένους ἐκ πε-
ζῶν καὶ ἰππέων, ἀμάξας πλήρεις ἀνθρώπων, ὠραίας πε-
διάδας μετὰ χλόης καὶ ποιμνίων, ἐρείπια οἰκοδομῶν
μετὰ στύλων, καὶ ὑπεράνω πάντων τούτων περικαλλῆ
νεάνιδα δίδουσαν οἰνοεὶ τὸ σύνθημα εἰς τοὺς κάτωθεν
αὐτῆς.

Ἄμα τοῦτο συμβῆ ὁ λαὸς τρέχει περιχαρῆς ἀνα-
φωνῶν « Fata Morgana, Fata Morgana » (Ἰταλιστὶ
ἡ νηρῆς καλεῖται fata) καὶ ἕφ' ἱκανὸν χρόνον θεᾶται
τὰ θαυμάσια ταῦτα φαινόμενα, τὰ ὅποια πρὸ τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ ἀνελίσσονται μέχρις οὗ ὁ ἥλιος ἀνερχό-
μενος ἢ κατερχόμενος δίδει πέρασ εἰς τὴν ἀξιόλογον
ταύτην σκηνήν. Ἄν καὶ διάφοροι ἐξηγήσεις ἐδόθησαν
εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο φαινόμενον, καὶ τινες ὑπέθεσαν
ὅτι εἶνε ἀντικατοπτρισμὸς ἄλλου μέρους, οὐχ ἦττον
οὐδεὶς Ἰταλὸς ἀπέβαλλε τὴν πεπολίθησιν ὅτι νηρῆς τις
ἀνερχομένη κατὰ τὰς φαιδρὰς ἡμέρας ἐκ τοῦ βάθους
τῆς θαλάσσης, συμπαρασύρει τὰ ὑγρά στοιχεῖα ἐπιδει-
κνῦσα συγχρόνως τὰ ὠραία αὐτῆς ἀνάκτορα μετὰ τῶν
θαλασσιῶν ὑψηλῶν αὐτῆς.

* * *

Φίλος πρὸς φίλον Διατὶ φίλε μου, ἐκβάλλεις
τὸν πῖλον σου καὶ χαιρετᾷς αὐτὸν τὸν κακοῆθη ὅστις
με ἠπάτησε; ἀφοῦ κατάρθρωσε νὰ σὲ ἀπατήσῃ, εἶνε ἄ-
ξιος νὰ τὸν χαιρετῶ.

ΠΟΣΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Πρὸ τινων ἐτῶν ὁ ἄγγλος ἱατρός σὶρ Ἐρασμος Οὐ-
έλσον ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἰώθειον ἔργον νὰ μετρήσῃ τὰς
τρίχας τῆς ἀνθρωπίνης κεφαλῆς ὑπολογίσας αὐτὰς δὲν
ἐνθυμούμεθα εἰς πόσας χιλιάδας, ἐκτός, ἐννοεῖται τῶν
φαλακρῶν ὧν ἡ κεφαλή, μὴ τρέφουσα ἐξωτερικῶς το-
σαύτην περιττὴν ὕλην, πρέπει νὰ περιέχῃ περισσότερον
μυελόν.

Τὰς δάφνας τούτου ζηλώσας ἐσχάτως γερμανὸς τις
φυσιολόγος, ἠσχολήθη μετ' ἀπείρου ὑπομονῆς εἰς νέαν
αὐτῶν μέτρησιν. Μετὰ μακρὰς δὲ μελετας καὶ ὑπολο-
γισμοὺς εὗρεν ὅτι ἐπὶ τεσσάρων ἀνθρωπίνων κεφαλῶν,
φερουστῶν κόμην ἴσου βάρους, ὁ ἀριθμὸς τῶν τριχῶν εἶ-
ναι ἀνάλογος τοῦ χρώματος ὡς ἑξῆς

Πυρραὶ	90,000
Μέλαινα	103,000
Κασταναὶ	109,000
Ξανθαὶ	140,000.

Αἱ λεπτόταται τρίχες εἰσὶν αἱ ξανθαὶ, παχύταται
δὲ αἱ πυρραὶ, τὸ πάχος δὲ ἐκάστης τριχῆς φθάνει ἀ-
πὸ ἐνὸς διακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ μέχρις ἐνὸς ἑξακο-
σιοστοῦ τοῦ δακτύλου.

Ξανθὴ γυνὴ φέρουσα καλὴν κόμην ὑπολογίζεται ὅτι
ἀποβάλλει καθ' ἐκάστην διὰ τοῦ κτενίσματος 90-70
μύλια τριχῶν. Ἀναμφίβολον φαίνεται, ὅτι ἐκ τῆς ἰδαι-
τέρας κατασκευῆς ἐκάστου ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται κατὰ
μέγα μέρος καὶ ἡ ἀφθονία ἢ μὴ τῆς κόμης αὐτοῦ. Ἡ
ἀναλογία κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κόμη αὐξάνεται ποικίλει
μεγάλως, εἶνε δὲ σφαλερὰ ἡ ἰδέα ὅτι αὕτη κοπτομένη
αὐξάνεται ταχύτερον. Διότι ὁ δόκτωρ Πίνενς, ἀποκό-
ψας ἐκ κομῶν ὑγιῶν ἀνθρώπων διαφόρους περιφερείας
τριχῶν ἐνὸς περίπου δακτύλου τὴν διάμετρον, συνέκρι-
νε τὴν αὐξῆσιν τούτων πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ μέρους. Εὔ-
ρε δε ὅτι αὕτη μετὰ τὴν κοπήν συνήθως μὲν ἐγένετο
βραδύτερον καὶ ἄλλοτε ταυτοχρόνως, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὔ-
ρεν ὅτι ἐγένετο ταχύτερον. Οἱ μελανότριχες ἔχουσιν
εἰς μείζονα βαθμὴν ἀνεπτυγμένον τὸ νευρικὸν σύστημα
ἢ οἱ ξανθότριχες καὶ εἶνε ἰσχυροτέρου ὄργανισμοῦ καὶ
ἀποφασιστικώτεροι.

Καίπερ δὲ τοσούτω λεπτὴ καὶ ἀσθενὴς κατὰ τὸ
φαινόμενον ἡ θριξίς, εἶνε οὐχ ἦττον ὑπερβαλλόντως ἰσχυ-
ρά, διότι ἀπεδείχθη ὅτι μία μόνη ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ
βαστάσῃ βάρους τεσσάρων οὐγγιῶν Ἐν τῇ τριχί, ὅπως
καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἐνότις ἀποτελεῖ τὴν ἰσχύον, καὶ
ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ὀλικὸν βάρους συνελεύσεως ἐκ διακο-
σίων ἀτόμων δύναται νὰ σηκωθῇ ὑπὸ τῶν τριχῶν τῶν
φυομένων ἐπὶ τῆς κόμης ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

* * *

Ἐν συναναστροφῇ. Παρθένος προβεβηκυῖα
πρὸς Κύριον. Ἐκ τῶν συγχρόνων διασήμεων ἀνδρῶν ἐ-
κτιμῶ εἰς μὲν τὴν μουσικὴν τὸν Βάγνερ, εἰς δὲ τὴν φι-
λολογίαν τὸν Ζολά, καὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν τὸν Manet.
Εἰς δὲ τὴν ἀγάπην; τοὺς ὠραίους σου ὀφθαλμοῦς.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ κύνες τοῦ ἀγίου Βερνάρδου. Εἰς τὰ
ὑψηλὰ ὄρη τοῦ ἀγίου Βερνάρδου ὑπάρχει ὁδὸς λίαν
θαμιζομένη φέρουσα ἐκ Βαλῆς εἰς Ἰταλίαν. Ἐν δὲ τῇ
ἐρήμῳ καὶ βραχώδει κοιλάδι τῇ ἀείποτε χιονοσκεπέῃ
καὶ ὑπὸ ὀρέων περιβεβλημένη, ἱδρυται ἡ ὑψίστη ἀν-
θρωπίνη κατοικία τοῦ παλαιοῦ κόσμου, τὸ ὄρος τοῦ ἀ-
γίου Βερνάρδου. Ἐνταῦθα διαιτῶνται δέκα μέχρι δώ-
δεκα μοναχῶν, ὧν τὸ μόνον μέλημα εἶνε, νὰ δεξιῶνται
τοὺς ὁδοιπόρους καὶ νὰ παρέχουσιν αὐτοῖς δωρεὰν πᾶ-
σαν συνδρομήν. Κατὰ τοὺς ὀκτὼ ἢ ἐννέα μῆνας τοῦ ἐ-
νιαυτοῦ, ὅτε ἡ χιών, οἱ ἀνεμοὶ καὶ αἱ καταγιγίδες καθι-
στῶσι τὴν ὁδὸν ἐπικίνδυνον εἰς ἄκρον, περιφέρονται οἱ
μοναχοὶ καὶ οἱ ὑπηρεταὶ αὐτῶν, ἀνερευνῶντες πλανηθέν-
τας καὶ σώζοντες τοὺς ὑπὸ τὴν χιόνα τεθαμμένους. Πρὸ
πολλῶν ὁμῶς ἐτῶν μεταχειρίζονται τοὺς κύνας πρὸς
σωτηρίαν τῶν δυστυχῶν. Οἱ κύνες οὗτοι ἢ στέλλονται
μόνοι ἢ φέρονται ὑπὸ τῶν μοναχῶν. Ὅποταν ὁ κύων
ἀνεχνεύσῃ δυστυχῆ τινα, ἐπιστρέφει ἀστραπηδὸν πρὸς
τὸν κύριόν του, καὶ διὰ ὑλακῶν, ἀλμάτων καὶ κραυγῶν
ἐκδηλοῖ τὸ εὔρημα αὐτοῦ. Εἶτα ἐπιστρέφει, παρατη-
ρῶν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ὀδηγεῖ τὸν κύριόν του εἰς τὸ μέ-
ρος εἶθαι καίτοι ὁ κινδυνεύων ξένος. Πολλάκις ἀναρτῶ-
σιν εἰς τὴν κῦνα φιάλην μετ' οἶνοπνεύματος ἢ ἄλλων
ἰσχυρῶν ποτῶν, καὶ κίνιστρον μετ' ἄρτου περὶ τὸν τρά-
χηλον, ἅπερ προσφέρει εἰς κεκμηκότα ὁδοιπόρον.

* * *

**Πρόθεν ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον νὰ βίβων-
ται τὰ φακὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.**

Ὅτε ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ ὁ Ἰσάβαλλος, ἡ ὄνης τῆς μη-
τρός του ἔτεκεν ἐρυθρὸν ὠόν. Οἱ ἐν τῷ οἴκῳ μὴ γνωρί-
ζοντες πῶς νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐκάλε-
σαν μάντιες ἔλληνας, οἵτινες εἶπον ὅτι τὸ ἀρτιγέννη-
τον τέκνον, γενήσεται μέγας ἀνὴρ, καίπερ ἐξ ἀφανῶν
τεχθέν. Ὅτε δὲ μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη Ἰσάβαλλος ἀ-
νεκνήρυθη αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων,
ἡ μήτηρ αὐτοῦ (ἦτο ἡμέρα τοῦ Πάσχα) ἔθαψε ἐκατὸν
ὦν καὶ τὰ ἔστειλεν ὡς δῶρον εἰς διαφόρους οἴκους πρὸς
ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας ἐκείνης· τοῦτο δὲ ἐγένετο καὶ τὸ
ἐπιὸν ἔτος καὶ κατὰ μικρὸν ἐγένετο ἔθιμον ἐπιδημήσαν
μέχρις ἡμῶν.

* * *

**Ἐὸ ὄρος Ἰσμπάχ ἢ ὄρος τῶν Νηρηῶ-
νων.** Παρὰ τὴν πόλιν Ἀμαδάμ τῆς Περσίας ὑπάρχει
ὄρος καλούμενον Ἰσμπάχ, ὅπερ κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν
ἰθαγενῶν σημαίνει ὄρος τῶν Νηρηίδων. Κατὰ τὸ ἔτος
1840 τρεῖς ἄγγλοι περιηγηταὶ διερχόμενοι πρὸ τοῦ ὄ-
ρους ἐκείνου, καὶ ἀκούσαντες ἰθαγενεῖς διηγουμένους
πολλὰ παράδοξα περὶ τοῦ ὄρους αὐτοῦ, ἀπεφάσισαν
ν᾿ ἐνέλθωσιν καὶ δι' ἰδίου κινδύνου εὐχαριστήσωσι τὴν
περιέργειαν αὐτῶν. Ἐνὶ τῷ ἀρχαίῳ οὐδὲν πε-
ρίεργον παρατήρησαν ὡς ὁμῶς ἤρξαντο προβαίνοντες ἡσ-
θάνθησαν σπινθῆρας πυρὸς κροτούντας περὶ τὰ ὦτα. Ὅ-
σω προέβαινον καὶ τοσούτω οἱ σπινθῆρες καθίσταντο
ἐπαισθητότεροι Μετὰ τινα πορείαν δέκα λεπτῶν πε-

ραιτέρω παρετήρησαν ὄγκον τινα μέλανα, ὅστις ἅμα τῇ προσεγγίσει ἐκείνων διαιρεθεὶς εἰς τρία μέρη, παρίστα τὰς εἰκόνας αὐτῶν ὡς ἐν μεγάλῳ κατόπτρῳ. Τότε οἱ ἄγγλοι πτοθέντες ἐπανέρχονται καὶ κατέρχονται τοῦ ὄρους ἀβλαβεῖς. Νῦν ὡς ἀναφέρει γερμανικὴ τις ἐφημερίς ἐπιστημονικὴ ἀγγλικὴ εἰσαίρια, συνισταμένη ἐκ τριάκοντα προσώπων ἐξ ἑκατέρων τῶν φύλων ἐποίησατο περιήγησιν εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖνο παρετήρησε τὰ αὐτὰ φαινόμενα, καὶ ἐπανελθοῦσα εἰς Λονδίον συνέταξε λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὄρους αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἐξάγεται ὅτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὑπάρχουσι διάφοροι μεταλλικαὶ οὐσίαι παράγουσαι τὰ φαινόμενα ταῦτα τὰ ἄγνωστα καὶ ἀνερμηνεύτα ἐν μέσῳ τῶν ἀμαθῶν λαῶν τῆς Ἀσίας.

* * *

Ἡ κακῶς ἐννοουμένη οἰκονομία. Οἰκογένειά τις σύγκειται ἐκ τεσσάρων μελῶν. Ἡ μήτηρ βλέπουσα ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα τοῦ γεύματος λέγει καθ' ἑαυτήν. «Σήμερον εἶνε ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μήνός, ὅσα μοι δίδει κατὰ μῆνα ὁ σύζυγός μου διὰ τὴν τροφήν ἐξῆντηθήσαν, ἂν δαπανήσω καὶ χρεωθῶ, θὰ τὰ πληρώσω αὐρίον, λοιπὸν ἄς συλλογισθῶ μέσον τι οἰκονομίας. Ἐχῶ ὀλίγον βόειον κρέας ἀπὸ προχθές, ἄς τὸ θερμάνω πάλιν καὶ ἄς προσθέσω καὶ ὀλίγα γεώμηλα. Τὸ φαγητὸν ἐτοιμάζεται, κάθηνται εἰς τὴν τράπεζαν, πάντες ἀνθιάζουσιν, ἀλλὰ καὶ πάντες σιγῶσι σκεπτόμενοι διαφοροτρόπως. Καὶ ὁ μὲν πατήρ λέγει καθ' ἑαυτὸν «τὶ ἄθλιον βρῶμα κατεσκεύασεν ἡ σύζυγός μου, ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν εἶμαι προσκεκλημένος εἰς τὴν λέσχην, πρέπει νὰ δαπανήσω καὶ κάτι τι διὰ νὰ φάγω. Ὁ υἱὸς λέγει, ἐξερχόμενος ἀπ' ἐδῶ πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, πρὶν ὑπάγω εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ πρεσβυτέρα κόρη λέγει πρὸς τὴν τροφὸν ἡσυχῶς εἰς τὸ οὖς. Τὶ ἄθλιον φαγητὸν κατεσκεύασεν ἡ μήτηρ μου, ἀλλὰ ἐννοεῖς, κατόπιν ἐξερχόμενοι ὑπάγομεν εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον. Ἡ μάγειρος λέγει. Τοῦτο δὲν τρώγεται, ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ ἡ κυρία, ἔχομεν βούτυρον, λουκάνικα καὶ αὐγά. Ὅλοι ἐξέρχονται. Ἡ δὲ μήτηρ πρὶν ἐξέλθῃ, λέγει καθ' ἑαυτήν κατοπτριζομένη. Πόσον ἐπιδεξιῶς ἐπιλαμβάνομαι τῆς οἰκονομίας. Ἐπειδὴ ὁ σύζυγός μου δὲν μοι δίδει πολλὰ χρήματα διὰ τὸν ἱματισμὸν μου, ἐγὼ τὰ οἰκονομῶ. Ἄς ὑπάγω λοιπὸν νὰ παραγγείλω ἄλλον πῖλον.»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Π. Κυπαρισσίαν. Φύλλον σὰς ἐστείλαμεν, δὲν ἐλάβετε ὅμως αὐτό, ἐνεκα τῆς κακῆς τοῦ ταχυδρομείου λειτουργίας, παρακρατούντων τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων τὰ φύλλα, διὸ ἀναγκαζόμεθα νὰ σὰς ἀποστείλωμεν ἕτερον. Ι. Γ. Δράκιαν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Ν. Π., Δ. Π., Π. Γ., Ι. Σ., Σπάρτην. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Α. Σ., Σ. Π. Κόρινθον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ο. Ρ. Πύργον. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Ἐξήτησατε φύλλα ἀπεστάλησαν ἐκτὸς τοῦ 1ου καὶ 2ου ἄπερ ἐξῆντηθήσαν, ἀλλὰ θάναυτωθῶσι καὶ θ' ἀποσταλώσιν. Κ. Γ. Δ., Χ. Δ., Η. Κ., Γ. Γ., Γ. Σ.,

Λ. Β. Πάτρας. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Α. Κ., Τρίπολιν. Εὐχαριστοῦμεν ἅμα ἀνατυπωθῆ ἠλοσταλῆ. Σ. Ι., Λ. Β. Ναύπλιον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ι. Κ., Πειραιᾶ. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Δ. Ζ., Κ. Π. Ἄμφισσαν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Σ. Κ. Κάρυστον 1ον καὶ 2ον δὲν ὑπάρχει θ' ἀνατυπωθῶσι ὅμως καὶ θάποσταλώσιν Α. Ν., Π. Μ., Ν. Μ., Ε. Β., Ι. Ζ., Φ. Ε., Π. Κ. Σύρον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Α. Ι., Λάρισσαν. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Χ. Χ., Ν. Φ., Π. Α. Ἀνδρίτσαιναν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Π. Σ., Α. Χ. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Η. Ρ. Μεσολόγγιον. Εὐχαριστοῦμεν ἀλλ' αὐτόθι ὑπάρχει καὶ ἕτερος φέρων τὸ αὐτὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ἐξασκῶν, παρελείψατε δὲ πρὸς διάκρισιν νὰ θέσητε τὸ ὄνομα τοῦ πατρός σας, ὅθεν εἰδοποιήσατέ μας. Α. Τ. Μεσολόγγιον ἢ μὴ λῆψις τοῦ τετάρτου φύλλου δὲν προέρχεται ἐξ ὑπαιτιότητος ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν αὐτόθι ταχυδρόμων παρακρατούντων τὰ φύλλα, διὸ καὶ πλεῖστα ἔχομεν περὶ τούτου παράπονα. Κ. Β., Α. Χ., Ε. Σ., Α. Μ., Χαλκίδα. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Α. Κ., Α. Μ., Ι. Τ., Πύργον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Γ. Μ. Καλάμας. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Γ. Π. Κύμην, Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Κ. Φ. Κέρκυραν. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Σ. Α. Ζάκυνθον. θὰ σὰς τὸ ἀποστείλωμεν ὅταν ἀνατυπωθῆ. Χ. Κ., Α. Κ., Β. Μ., Β. Α. Λευκάδα. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Γ. Ν. Δ. ἢ Γ. Α. Ρ. Βῶλον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν τὴν ὑπογραφὴν σας γεγραμμένην δυσαναγνώστως, ὅθεν εἰδοποιήσατέ μας. Π. Μ. Ἀργοστόλιον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Π. Κ. Ἄργος. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Δ. Μ., Σ. Δ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Α. Μ. Ἀργοστόλιον. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν κολοκευτικὴν ἐπιστολήν σας, ἐξ ἀρχῆς σὰς ἀπεστέλλομεν τὰ φύλλα, ἀποροῦμεν ὅμως, πῶς δὲν τὰ ἐλαμβάνετε, οὐχ ἥττον ἀναγκαζόμεθα νὰ σὰς ἀποστείλωμεν ἕτερα. Γ. Ρ. Βῶλον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Π. Κ., Α. Π. Καρδίτσαν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ε. Π. Αἰδηψόν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Δ. Κ. Κυπαρισσίαν. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἄγνωστω. Πύργον. Εὐχαριστοῦμεν ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν ὑπογραφὴν σας.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τοὺς κ. Ἄρ. Μάρκου ἱατρόν, Ἰ. Τσέγκον δικηγόρον, ἀμφοτέρους διαμένοντας ἐν Πύργῳ, καὶ Π. Ἀγιοσοφίτην διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀνδρίτσαινῇ γυμνασίου, δι' ἧν ἐδείξαν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, ἀποστειλάντες ἡμῖν διπλὴν συνδρομήν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ζητοῦνται ἀνταποκριταὶ τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου» ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, οἵτινες ἀναδεχόμενοι τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ εἰσπραξίν, θέλουσι λαμβάνει ἀνάλογον ἀμοιβήν.

(Ἡ Διεύθυνσις).